

Litér, 2020. június 28. | Ábrahám sorozat 17.

Szabó J. Róbert lelképásztor

Amikor az ígélet valóság lesz

1Mózes 21,1-7.

Kedves Testvérek!

1.

Az Örökkévaló megáldotta Sárát, és beteljesítette, amit neki ígért. Sára tehát áldott állapotba került, és fiút szült Ábrahámnak — annak ellenére, hogy Ábrahám már idős volt — éppen abban az időben, amelyet az Örökkévaló előre megmondott. – ezekkel a mondatokkal kezdődik Mózes első könyvének 21. fejezete, aminek első hét versét ma tárgyalni fogjuk.

Milyen könnyű leírni és felolvasni ezt a két mondatot arról, hogy hogyan teljesedett be az az ígélet, és hogyan született meg a várva várt utód, az ígélet gyermeke: Izsák. De gondoljunk bele abba, hogy két ember életében mennyi évnek kellett eltelnie eddig a pillanatig! Mert huszonöt küzdelmes évet zár le ez a mondat: mennyi mélységet, mennyi küzdelmet, mennyi vívódást. 25 év várakozás válik ezekben a mondatokban boldog örömmé. 25 év, negyed évszázad, nagyon-nagyon hosszú idő egy ember életében.

Ábrahám Izsáknak nevezte a fiát, akit Sára szült neki. – olvassuk. Abban a kultúrában, amiben Ábrahám gyökerezett, a gyermek nevének kiválasztása nagyon is tudatos volt. A bibliai nevek, beszélő nevek, azaz mindig valamilyen tartalommal bírnak, jelentésük van.

Izsák névnek a jelentése ez: **nevetés**. Furcsa név ez az ígélet gyermekének, akire annyit, de annyit kellett várnia. De bármilyen furcsa is nekünk, mégsem érthetetlen. Hiszen a gyermek neve ezután valamire mindig emlékeztette őt és feleségét.

2.

Egyrészt arra, hogy amikor Isten sokadszorra is megerősítette nekik ígéletét – *fiúgyermekük fog majd születni* –, mind Ábrahám, mind pedig Sára **nevettek** magukban az Úr kijelentésén. Mert lehetetlennek tartották azt, hogy két idős embernek gyermeke szülessen. Ne feledjük, hogy fiúk születésénél Ábrahám 100 éves volt, Sára pedig 90!

Mondjuk ki, elég elképzelhetetlen az, hogy egy jócskán nagypapa és nagyamama korú házaspárnak gyermeke szülessen. Egy bizonyos kor után a nőknél leállnak azok a biológiai folyamatok, amelyek ezt lehetővé tennék. De a Bibliában nem ez az egyetlen olyan történet, amikor Isten felülírja a maga által megszabott biológiai rendet. Gondoljatok csak a Zakariásra és Erzsébetre, Keresztelő János szüleire, akikkel szintén ugyanaz történt, mint ami itt Ábrahámmal és Sárával.

De annak is meg volt a maga oka, hogy Isten ennyit várt az ő ígéletének beteljesítésére. Mert az Úr nem azért váratta Ábrahámot és Sárát 25 esztendeig, mert szórakozni támadt velük kedve, vagy mert élvezte hogyan vergődtek hit és hitetlenség, bizalom és bizalmatlanság határán miközben várakoztak.

Ábrahámnak és Sárának ezalatt a negyedévszázad alatt meg kellett tanulniuk valamit Istenről, és ezzel párhuzamosan valamit önmagukról is. És Izsák neve ezekre is emlékeztette őket.

3.

Istennel kapcsolatban meg kellett érteniük, hogy mit jelent az, hogy **(1) Isten mindenható**, és azt, ami ebből következik: **(2) Isten szavatartó Isten** és **(3) Nála mindennek rendelt ideje van**.

(1) Isten mindenható

Isten az Ábrahámval megerősített szövetségnél jelenti ki önmagáról azt: *Én a Mindenható Isten vagyok*. Ahogyan azt az eredeti szövegben olvassuk: *az El Shaddai*. A hatalmas, a fenséges, az ellenállhatatlan. A mindenható, aki több, mint elegendő. Amikor Isten így jelentette ki magát Ábrahámnak, akkor nyilvánvalóvá tette a számára, hogy Ő az, aki mindent megad a számára, amire csak szüksége van.

Isten mindenható, azaz nem lehetetlen számára felfüggeszteni, felülírni azokat a biológiai és fizikai törvényeket, amiket éppen ő maga alkotott meg, és amik fölött ezért – egyetlenként – éppen Ő maga áll. Isten azonban ezzel a kifejezhetetlen hatalommal sohasem él vissza, hanem mindig jóra, például a maga terveinek megvalósítására és ezzel az ember javára használja föl.

(2) Isten szavatartó Isten

Isten mindenhatóságából következik az is, hogy amit megígér, az mindig beteljesedik. Mindig valósággá lesz akkor is, ha az ember számára egyre valószerűtlenebbnek tűnik az, hogy valósággá lehet. Így volt ezzel Ábrahám és Sára is, ezért nevettek magukban Isten ígéletén. De Izsák születése egyértelművé tette számukra azt, hogy Isten mindig megtartja azt, amit mond. Mert Mindenható Istenként számára nem lehetetlen megvalósítani azt, amit kijelentett.

(3) Nála mindennek rendelt ideje van

Sára, ahogyan azt a bibliai szövegben olvassuk: *éppen abban az időben* szülte meg Izsákot, *amelyet az Örökkévaló előre megmondott*. De a biblia szöveg kétszeres ismétlése is erre erősít rá: *Azután meglátogatta az Úr Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az ÚR Sárával, ahogy megígérte*.

Isten szavatartó Isten, de szavának beteljesítését nem a mi emberi vágyainkhoz, elképzeléseinkhez vagy gondolatainkhoz igazítja. Istennek meg van a terve a világgal, és a terv megvalósulásához időket is rendelt. Ahogyan azt a Prédikátor könyvében olvassuk: *Mindennek megvan a maga ideje, és kijelölt ideje van minden dolognak az ég alatt*.

Isten sokkal többet és sokkal tovább lát, mint az ember. Pontosan tudja mikor jön el az ideje annak, hogy valami, amit előzetesen kijelentett, valósággá legyen. Sem előbb, sem később. Az Ő órája sohasem késik! – mondta ezt egyszer valaki. Tökéletesen jár, mint a legtökéletesebben atomóra.

4.

És mit tanult meg a 25 év alatt Ábrahám és Sára önmagáról, miközben Isten ígéletének beteljesedésére vártak?

(1) Megéri várni Isten ígéletére.

Amikor vándorlásuk során néhányszor a saját kezükbe vették sorsuk alakítását, amikor a maguk észére támaszkodva indultak utakra, sőt, amikor maguk akarták beteljesíteni az

ígéretet – emlékezzük Hágárra és Izmaelre –, ezeknek a tetteiknek mindig rossz következményei voltak.

Izsák születésével azonban Ábrahám és Sára megtanulhatta azt, hogy megéri várni Isten ígéretének beteljesedésére.

Milyen sok hívő ember bukott már el abban, hogy képtelen volt várni Istenre. Hívő fiatalok, akik a maguk kezébe vették a párválasztás kérdését, és ennek következtében olyan ember mellett kötöttek ki, aki nem volt hozzájuk illő. Azok, akik Lóthoz hasonlóan, csak anyagi szempontok szerint választottak munkahelyet maguknak, mert nem volt türelmük kivárni, hogy Isten meghallgassa az imádságukat. Bölcsebb dolog inkább megvárni azt, hogy Isten megmutassa, hogy Ő hogyan akarja betölteni ígérete szerint lelki és testi szükségünket.

(2) A várakozás nem tesz kevesebbé.

A 25 év várakozás alatt sem Ábrahám, sem Sára nem lett kevesebb, sem szegényebb. Sőt! Azalatt a negyedévszázad alatt lettek azzá, akivé, és váltak alkalmassá arra, Isten Izsákban kapott ajándékát megbecsüljék.

Ha Isten úgy akarta volna, bármikor megszülethetett volna Izsák. De azzal, hogy választottainak várniuk kellett, megtanulták azt, mit jelent egyedül Istentől függni. Megtanulták, mit jelent Istenben bízni. Megtanulták azt, mit jelent hitben kitartani Isten szava mellett, azokban a pillanatokban is, amikor az emberi ész valami egészen mást diktálna.

S mert Ábrahám megtanult Így lett Ábrahám *minden hívők atyja* és példaképe.

(3) Isten ígérete nem azon múlik, hogy az ember lehetségesnek tartja-e annak beteljesedését.

Ezt is meg kellett tanulnia Ábrahámnak és feleségének! Mert az ember sokszor csak addig hisz Isten ígéreteiben és Isten ígéreteinek, amíg azoknak beteljesedését lehetségesnek tartja.

Amíg Ábrahám és Sára fiatalabbak voltak, lehetségesnek tartották azt, addig hittek az ígéret gyermekének születésében. De ahogyan fogyott az idő, ahogyan korukból, fizikai és biológiai adottságukból adódóan egyre valóságosabbá vált az ígéret beteljesedése: mindketten csak nevettek azon, amit Isten mondott.

Lássuk meg, hogy „... *Isten nincs kötve a mi értelmünk vagy a mi világunk semmilyen korlátjához vagy lehetőségéhez. Amikor ő ígéreteit be akarja teljesíteni életünkben, vonatkozzanak azok bármire is, úgy cselekszik, mint amikor a semmiből teremt, vagy mint amikor a halottnak életet ad! Milyen szánalmas, ha a belévetett hitünk azon múlik, hogy mi lehetségesnek ítéljük-e meg azt, amit ígért, vagy pedig úgy látjuk, hogy a feltételek nem adottak hozzá.*” (Lovas András)

(4) a benne bízó számára.

Amikor Izsák megszületett, akkor azt olvassuk, hogy Sára ezt mondta: *Neveltségessé tett engem az Isten, kinevet mindenki, aki csak hallja.* Olyan, mintha Sára ezt mondaná: Neveltségessé, hogy valaki ilyen öregén gyermeket szüljön, és mindenki, aki csak megtudja ezt, ki is fog engem nevetni.

Egy olyan asszony, aki átélte a meddőség keserűségét, aki 25 éven keresztül várt a csodára, hogy mégis szülhet, aki negyedévszázadon át reménykedett abban, hogy beteljesedik Isten ígérete, és egyszerre beteljesedik az, amit már remélni sem mert, amiről úgy

Amikor az ígéret valóság lesz | IMózes 21,1-7.

hitte, el kell engednie, az nem azt mondja, amit Újfordításunk a szájába ad! Sára az ígéret gyermekével a kezében arról filozofál, hogyan fogják kinevetni azok, akik meghallják, hogy Isten lehetségessé tette a lehetetlent? Egy ekkora örömnél kit érdekel, hogy mások mit fognak gondolni rólam?

Sokkal jobbnak tartom azt a fordítást, ami így szól: *Nézzétek, milyen nagy örömet szerzett nekem Isten! Aki csak hallja, velem együtt nevet!* Az eredeti héber szöveg megengedi ezt a fordítást és ezerszer jobban illik abban, abba az élethelyzetbe, amibe Sára Izsák születésekor érezhetett.

Másodszor erre az örömről emlékezteti Ábrahámot és Sárát Izsák neve! Arra a felszabadult nevetésre, ami az örömteli szívből fakad fel!

Éreztetek már ilyen örömet, mint Sára? Amikor Isten töltötte meg szátokat nevetéssel? Éreztetek már ezt a fölülmúlhatatlan örömet, amit semmilyen buli, semmilyen önfeledt szórakozás, sem a világ bármilyen örömforrása meg nem adhat? Amikor az ember kitart a hitben, azaz Isten ígéreteire nézve alakítja az életét még akkor is, ha egyelőre nem lát abból sokat, és egyszerre átéli, hogy Isten válaszolt az imáira, valósággá tette a lehetetlent?

Amikor Isten gyógyulást ad egy súlyos betegségből. Amikor Isten megajándékoz egy társsal, akire hosszú éveken át vártál. Amikor Isten gyermeket ajándékoz valakinek, bár minden diagnózis az volt: ez lehetetlen. Amikor megoldódik egy régóta húzódó problémád, amire senki és semmi tudott megoldást adni.

Ez az az öröm, ami egy pillanat alatt fölülír minden szenvedést, minden küzdelmet, minden csalódást.

5.

Befejezésül azt kérdezem tőled, aki végig nézted és aki végig hallgattad mindazt, amit a tárgyalt bibliai versekről mondtam.

Ki a te Istened? Egy gyenge erőtlenség valaki, akihez odaszaladsz, ha bajban vagy, és segítségét kéred, de közben más megoldás után is tapogatózol? Csak addig hiszed el azt, hogy Ő mindenható, amíg értelmű lehetségesnek tartja azt, amiért könyörögsz?

Vagy a láthatók ellenére is hiszed, hogy számára semmi sem lehetetlen? Te is hiszed, hogy Ő az Isten, aki a holtakat megeleveníti, és aki előszólítja azokat, amelyek nincsenek, aki szavával formálja és uralja egész életed? Ámen!